

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., $\frac{1}{4}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{4}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și la librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeia”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

Maghiarii în strîmtorare.

„Deutsches Volksblatt” publică în numărul
seu dela 24 l. c. următorul remarcabil articol,
pe care îl dăm în traducere:

„Marele domn Széll, sau precum
ne asigură cei mai intimi amici ai
seu cel mai mare bărbat de stat al
timpului, după cum reiese din diferitele
semne, trebuie că de prezent se află într-o
dispoziție chiar rea.

Dacă vrem să fim dreți, trebuie să
admitem, că înțeleptul dela Ratet „fără
indoielă” are motiv să fie indispus, căci
dacă totul nu ne înșală, nu va mai
dura încă mult timp și pretinsa puter-
nic încheagată clădire a „statului națio-
nal maghiar”, pe care Maghiarii față de
rău informată opiniune publică a străi-
nătății atâta preț pun, se va prăbuși în-
toamă ca și o casă făcută din cărți de
joc. Soșirea unui astfel de eveniment
nu va putea, într-adevăr, să surprindă pe
nimenea; mai curând ar trebui să ne
mirăm de aceea, că prin mijloace po-
temkinice lumea s'a lăsat atâta vreme
înșelată în privința adevăratelor stări
din Ungaria.

Încă de curând se părea, ca și cum
pozițiunea guvernului maghiar, care în
diele putea să se razime pe o majori-
tate puternică și afară de asta într-una
asigură că și are la spate „Națiunea”
— sub care terminologia maghiară în-
țelege întreaga populațiune a Ungariei
— ar fi extraordinar de tare, nerestur-
nabilă. Și acum chiar și înaintea ochi-
lor oficioși ai celor neinițiați deodată se
ivește interesanta aparență, că „prepo-
tența domnilor Maghiari merge pe sfir-
șit” și că „domniile Ungariei”, cari de mult
se simt ca dictatori în întreaga monar-
chie, se apucă de mijloacele cele mai
desperate ca să-și poată ține și mai de-
parte puterea lor usurpată.

Intregul sistem, care a domnit
până acum în Ungaria și ai cărui păzi-
tori mai s'arguincioși erau ministrii de
pe vremuri, li lipsește toamă baza so-
lidă. Hegemonia națională și politică a
Maghiarilor, cari, veritabili sau de cei
croiți cu timbru de 50 or., se află într-o
hotărâtă minoritate față de populațiunea
nemaghiară, se va plânge în momentul,
când conștiința de sine și sentimentul
de solidaritate se vor ridica cu energie
contra tirăniei de acum. Dar și în pri-
vința economică trebuie să ducă cursul
actual din Ungaria la catastrofă. În era
lui Széll nu s'a schimbat nimic. Numărul
de Duminecă al lui „Neues Pestur
Journal” contemplează împrejurarea,
dacă „alegerile curate” au contribuit să
influențeze calitatea dietei în sens favo-
rabil, și a ajuns la rezultatul, că aceasta

nu s'a întâmplat. Măncând dela aceasta
concesiune interesantă, ajunge foia aces-
ta la concluziuni și mai pesimiste, cari
sunt de însemnătate deosebită pentru
noi cei din Austria. Ea accentuează adecă
că pentru un stat cu cifra de popora-
țiune a Ungariei și cu izvoare de venit
mai mult din agricultură nu se va putea
pentru durată un budget miliarde. În
fața acestei modestii, ce se manifestă
așa dintr'odată din partea maghiaris-
mului pururea lăudăros, trebuie într-ade-
văr să ne întrebăm, că ce s'a întâmplat
de s'a produs o astfel de schimbare.
Aici nu aflăm altă explicație, decât că
domnii Maghiari, cari de altminteri au
din ori-ce incident atascuri epileptice de
independență, le-a intrat frica în oase
din cauza despărțirii faptice a celor două
jumătăți ale monarchiei. Dacă nu vor
succede la tractările pactului cu Ungaria
va fi silit să stea pe picioarele ei
proprie, într-adevăr n'am ști, de unde
să iee mijloacele, ca să poată purta și
greutățile, ce i-le-ar impune indepen-
dența ei ca stat.

Di Széll însă nu numai, că e silit
să vadă rupându-i-se frunză de frunză
din cununa de lauri, ce i-au pus-o pe
cap cununa adică lui, dar el mai trebuie
dacă voește peste tot să se susțină în
postul său, să facă opoziții, pururea la-
comă după obstrucție, concesiuni peste co-
cesiuni. Între mijloacele folosite pentru
mulcomirea celor mai extreme elemente
politice, pe cari le are jido-maghiarismul,
se numără și persecuțiunea naționalităților
nemaghiare. De un timp încoace se
înmulțesc din seamă sfârșiturile despre
acte brutale maghiare, la cari se demite
justiția maghiară ca o... venală. De si-
gur pentru de a dovedi, că în privința
aceasta se bucură toți Nemaghiarii de o
egală îndreptățire perfectă, s'a pornit o
adevărată goană contra foilor germane.
Și toate aceste loviri ne mai pomenite
în drept, toate aceste minunate interpre-
tări ale legii de naționalități se fac în
numele „patriotismului maghiar”. „Pa-
triotismul” acesta încă aparține speciali-
tăților, în cari e așa de bogată Transil-
vania. E „patriotic” când se condamnă
la pedepse grele în bani și temniță Ger-
mani, Români, Sârbi și Slovaci, cari nu
fac altceva, decât se mărturisesc pe față
ca membri ai poporului, căruia aparțin
după originea lor, e „patriotic”, dacă o
foale „Budapesti Napló”, se obrăzniceste
a zice despre Sații din Transilvania:
„Nici o secundă nu trebuie să permitem
mijloacele acestei bande trădătoare de pa-
trie, dacă însă nu — atunci vină jude-
cata poporului, care nu poate suferi pe
trădătorii de patrie nici în oficio, nici în
dignități, nici în altă poziție”. Celui ce
i-se prezintă toate aceste în lumină pa-
triotică, de sigur, că nu i-se va pără ne-

patriotic dacă se așază contra Austriei și
a dinastiei și dacă se anunță în parla-
ment o campanie formală contra imnu-
lui popular. Această percepere așa de
minunată a conceptului „patriotism” e
în mod nimioit ilustrată prin o scrisoare,
ce am primit zilele acestea din cercurile
conducătoare ale partidului național ro-
mân din Ungaria. În ea se zice: „Po-
liticianii maghiari află în continuu o plă-
cere în rolul condamnabil de a calom-
nia în sus și înaintea întregii publice
naționalități nemaghiare ca fiind
nepatriotice. Ele sunt acuzate, că de
veacuri ar fi elemente revoluționare, că-
rora le lipsește ori-ce fidelitate față de
tron și dinastie și cari folosesc ori-ce
ocasiune, ca să afirme tendințele lor cen-
trifugale. Această afirmațiune calumnia-
toare se repetă necontenit în graiul și în
scris și prin ea are să se producă im-
presiunea, că în Ungaria Maghiarii sunt
unicii, cari se pot lăuda cu sentimente
loiale și de aceea vor fi chemați, ca în
timpuri de restriște să apere tron și di-
nastie.

Din aceasta supozițiune natural se
deduce pentru cercurile hotărâtoare in-
dicatorie în ori-ce privință de a ajuta
pe Maghiari, pe acest popor de o „fide-
litate devenită proverbială” în tot ce
privește dezvoltarea și tendințele de
dominațiune. Față de aceasta de tot
falsă înfățișare a raporturilor de facto
ou totul altfel, cari se propagă sistemati-
c, naționalitățile Ungariei în deplina
conștiință a unui trecut nepătat pun
următoarele întrebări: „Când și unde
s'au făcut vinovate de infidelitate față
de dinastie? Prin ce fapte au meritat o
astfel de grea reproș? Când și unde
vre-un partid politic nemaghiar a pus
la cale vre-un complot în contra casei
domnitoare sau și-a pus ca lozincă im-
bucățirea patriei?”

Dacă Maghiarii nu pot da la ace-
ste întrebări un răspuns clar și neam-
bigu, atunci înșii se timbrează de ca-
lumniatori de tot ordinari. Sau cutează
Maghiarii să afirme de nou, că revolte
Românilor sub Horea și Iancu au fost
îndreptate în contra dinastiei și a
patriei și nu mai mult în contra politi-
ciei de opresiune a Maghiarilor și în
contra infidelității lor atât de des do-
vedită față de tron? Ori faptele unui
Boockay, Rákoczy și Tökölly au fost
oare încă „manifestațiuni ale „neclinti-
ței” alipiri a Maghiarilor față de dina-
stia lor. Renumitul scrutar al revo-
luțiunii lui Rákoczy, Adalbert Lefevre
dovedește ecclatant în „Revue des ques-
tions historiques” că diferitele popoare
nemaghiare din Ungaria au fost acele,
cari s'au grupat sub stindardele Austriei
ca să apere tronul habsburgic în con-
tra năvalei rebelilor maghiari. Și fai-

mosul jurământ al lui Kossuth Lajos pe
care l-a depus în casa Domnului din
Dobrișin sună astfel: Dumnezeu mă
poate pedapsi cu multe cele, chiar și
cu aceea ca să mor de moarte silnică,
ca să beau păharul păcatelor, dar
cu aceea nici odată nu mă va bate Dum-
nezeu ca oare cândva să fiu supusul
casei de Habsburg.”

Poate se pofti o dovadă mai eclan-
tantă de fidelitate maghiară, de supu-
nere?

Și tot o asemenea „fidelitate” au
dovedit în anul 1848 Hatváni, Kapka,
Török și cu ei împreună cea mai mare
parte a poporului maghiar. Și este
oare astăzi altfel în privința aceasta?
Să întrebăm numai care cântare li-se
pare mai detestabilă și care le atinge
în modul cel mai neplăcut urechile!
Adevărate orgii își serbătoreau nu de
mult ura în parlamentul unguresc în
contra imnului împărațului!

Și nenumărate astfel de probe
de „fidelitate” maghiară s'ar putea
aduce.

Și cu acest „patriotism” unguresc,
care va fi reprezentat prin o partidă
tare, di Széll trebuie să țină socoată.
Lui trebuie să-i aducă tot nouă jertfe
și dacă ar fi să între desfacerea vamală,
acei patrioți ar serba aceasta, ca o în-
vingere a lor. Maghiarii sunt în strim-
toare, ei s'au prins înfundat în secul
grandomaniei și al govinismului, deve-
nind prizonieri în proprii. Soartea lor
dovedește, că și în viața statelor și a
națiunilor există o răsplăt.

Sibiu, 30 Iunie 1902.

Regele Carol la Ischl. După
cum anunță „Universul” din București
Regele Carol al României va merge
în luna lui August la Ischl, unde va
petrece mai multe zile ca oaspe al mo-
narchiei noastre Francisc Iosif I.

Prea cu zor. Unii oameni, dela
cari s'a confiscat „Cartea de Aur”, tri-
mit prin foile maghiare desmințiri, la a
căror osire te prind dureri de cap. Se
spală ca de necuratul de aceasta carte,
care nu este altceva, decât oglinda unor
evenimente istorice, pe cari procurorii
nu le pot schimba. Ne mirăm deci de
zoru, cu care se fac desmințirile și de-
vinovățirile, când nici basă nu au, nici
vre-un interes mai înalt nule pretinde.
Mai încoet deci ou spalatul, că vă prea
mânjiți!

Renouirea triplei-alianțe. Re-
tractul de renouire al triplei-alianțe
a fost subscris Sâmbătă de către can-
celarul german, contele Billow, am-

basadorul austro-ungar Szögyény-
Marich și cel italian, Lanza. Aliația
s'a renouit fără nici o schimbare.
Acest fapt de o importanță europeană
a lăsat rece însă atât opinia publică
austro-ungară, cât și pe cea italiană.
Numai presa din Germania e mai în-
sufletită. Și cu drept cuvânt. Ger-
mania exploatează mai mult și mai
bine poziția, ce îi asigură tripla-alianță
între marile puteri europene.

Parlamentul „nostru”. Ziarul
„Radical” face următoarele observări
foarte nimerite, comentând scandalul
„patriotic” în afacerea Pavlovici: „Îți
era cea mai mare scorbă să asiești, când
au strigat câțiva clowni politici: „Pe
Pavlovici l-ar fi alungat de mult cu
bătăi afară”, trebuie „palmuit” etc. Să-mi
dați voce, așa ceva nu e numai ordinar,
dar curat idiotic! În parlamentul en-
glez au protestat deputații Irlandei pu-
blice contra războiului bur, în camera
franceză vor socialiștii să răstoarne re-
publica, ceea-ce mărturisesc pe față.
În Spania și Italia luptă republicanii pe
față contra regalității, social-democrații
din parlamentele Germaniei, Franciei,
Austriei, Italiei, Danemarcei, Norvegiei
și a altor state luptă pe față pentru
schimbarea totală a formei de guver-
nare, de stat și a societății. Încă ni-
căiri n'a fost „palmuit” afară. Un de-
putat ales, parlamentului maghiar i-a
fost rezervată onoarea de a propaga
prin singuratic o idee, care constituie
pentru întreg parlamentul o pată ru-
ginoasă.”

DECISIUNILE DELEGAȚIUNIL. Moni-
torul oficial publică aprobarea regală a
decisiunilor aduse de delegațiunea ugară.

Mandat atacat. Mandatul deputatului
contorockay Miklós, ales de curând în cer-
oul Deuș, este atacat prin petițiune la Curie.
Se afirmă, că la alegere s'ar fi făcut coruperi
grejoase.

Apelul Ligei.

Români!

Sub scutul Crucii și al Evanghe-
liei, marii metropoliți români ai veacului
XVII-lea, cându-și mână peste Carpați,
întocmai ca și oroniciarii aceluiași veac,
cari știau și afirmău frăția Românilor
din Pind și din Balcani cu Românii
Daciei Traiane, — metropoliți și oroni-
carii timpurilor bătrâne ziceau, că vo-
iața lui D-zeu și nemiloasa aducătură
a împrejurărilor au răspândit pe Ro-
mâni în patru părți de lume, dar
ziceau strămoșii, că deși astfel azezați,
totuși pe Români li leagă strine și pe

FOIȚA „TRIBUNEI”.

DEMONUL.

— Roman —

K. W. Clifford.

(Urmare).

XII.

Era a doua zi dimineața. Razele
soarelui străbateau în odaia lui Mer-
reday din Piccadilly, pe Dover Street.
Frank vedea la fereastră lângă măsura
de dejun, privea la bolta albastră a
cerului, la publicul care mișuna pe
stradă.

— Sărmanii nenorociți! — gândi
el — Anglia este o țeară, care întoarce
spatele naturii și nici aceea nu știe, ce
se face cu razele soarelui. Poporul
ei este cu mult mai fericit când cerul
este în nor, numai ca să scribure.

Se simțea fericit, că a putut vorbi
cu Mrs. Ives, deoarece știa cel puțin
cum se prezintă el în fața lumii. Dacă
se va întâlni cu Lal, — căci nu voia
să dispară ca un laș fără să-și întâl-
nească — atunci se va înbarca din nou

și va pleca în lume. Nu putea să țină
pept lumii acesteia moroasă. Voia să
fie mai aproape de soare, de mare, de
pustiile năsoapoase, de infinit. Cutree-
rându-le apoi aceste, se-și poată aștepta
ora cea din urmă.

În dimineața aceasta a simțit un
nespus că zi de zi se apropie tot mai
mult de timpul acela, deși nu știa încă
unde o să ajungă. Viitorul lui era în-
văluit în vâlmășia secretului și al nesiguran-
ței. Dorea foarte mult să vadă odată ste-
lele sub picioarele sale. Întreg uni-
versul îi părea asemenea unui teatru,
ear' viața ca prima scenă nebună din
o piesă, care pe neașteptate se termină.
Voia să treacă peste ea cât mai îngrabă,
vai dacă ar fi putut trece prin ea împreună
cu Nell! Inima lui palpita cu vechi-
mentă chiar și numai la gândul acesta.
O, numai dacă ar fi putut rămânea im-
preună, sau dacă ar putea sta unul
lângă altul și atunci, când perdeaua se
va ridica din nou și toate vor ieși la
lume.

— Sunt secol, neștiutori și speculanți
— gândi el privind din nou la mulți-
mea de pe stradă. Dorea să mă de-
părtez de aici. Pentru ce să mă rețină
adecă o femeie?!

I-a venit în minte odaia aceea goală,
în care o așteptase pe Nell. I-ar fi plă-
cut să calce din nou în picioare cartea
ou Romeo și Iulia. I-a venit în minte
portretul lui Lal, cum sta acoperit pe
jumătate de rozele veștejite; apoi cum,
soborându-se a trecut pe lângă ușa
Roelei Volney. Era curios oare ce face
aceasta cu cele două sute de fonți, pe
cari li dăruise el? Poate se va acom-
pania la vre-o trupă teatrală ambulată,
și va outreera provincia cu ea. Dar'
apoi e tot egal, cel puțin Ben Galton
nu li va sta în cale.

Deodată îi veni în minte, că între
scrisorile, pe cari le adusesse alaltăieri
cu sine dela club, era și una pe care a
recunoscut scrisoarea lui Jeane. S'a ridi-
cat, a căutat scrisoarea, privind câteva
momente desperat la plic, apoi a desfă-
cut-o. Știa înainte, ce li va spune sâr-
manul Jeane.

Dragă Frank!

Nu știu, primi-vei oare scrisoarea
aceasta? Am cefit cazul d-tale prin ziare.
Cred, că femeia aceea te iubeste foarte
mult, căci scriu din se decida la acest
pas. Îți soriu fiind-că sunt foarte bol-
nav și celalaltii toți cred, că voi muri.
E bine aceasta așa, căci nici n'aș mai

putea trăi fără ea să te mai revăd vre-
odată, dragă Frank. Te iubesc tot așa
de ou foc ca până acum. Nimic nu poate
schimba aceasta. Îmi ești pururea nu-
mai d-ta în minte, excepționând oasul
când mă chinăso grijile vieții și ale esis-
tenței. Cred însă, că între astfel de im-
prejurări te iubesc încă și mai mult,
fiind tristă. D-ta mă ții de neună, de
aburdalnică, dar' pe când vei oei scri-
soarea aceasta, poate nu voi mai fi în
viață și astfel nu are a face nimic ce
părere ai despre mine. Nu de mult am
fost ajuns într-un necaz foarte mare,
pentru-că trebuurile lui Ben la Stoch
Exchange s'au întors spre rău și acum
cred, că vom fi siliți să vindem și mo-
bilele. Zice că va pleca după tata, care
a mers ou Charles. Crede că mai ușor
vor ajunge la rezultat împreună. Ai
toate sunt foarte liniștite și neschimbate.
Eu, poate n'o să te mai revăd nici-când.
Dacă din întâmplare ești în Londra, nu
ai putea cumva să vii încă odată până
la mine?

Nebuna d-tale vecinic iubitoare
Jeane.

Frank a privit în jur și s'a outre-
murat. Jeane în agonie! Micuța Jeane
— părăsită, poate fără adăpost, fără
locuință, fără pat în care să se culce.

Jeane căreia iubirea lui i-a fost viața
și care nici un oftat n'ar fi lăsat să se
auză, de-ar fi murit chiar de foame. S'a
oprit în loc și s'a gândit, oare „și-a
vândut deja mobilele lor și poate să
salveze încă ceva?”

— Voi telegrafa lui Samson, —
gândi — și îi voi lăsa să tranșeze el
chestiunea aceasta, să vină imediat la
mine, căci trebuie să plec imediat la
Jeane. Mititica de Jeane!

S'a pus la masă, a scris lui Samp-
son, apoi a plecat la Charlton. Dar'
când a ieșit pe ușă, a observat, că iri-
tațiunea de ieri i-a slăbit de tot. Abia
mai putea umbla.

— Inima-mi rănită a abzis funcția
— își zise. — A funcționat destul, așa
cred!

N'a fost în stare să meargă la gară
pe jos, depărtare de un mil și astfel
a comandat trăsura. Abia la o sută de
pași însă dela casă, a părăsit trăsura
întocmai după cum își părăsise trăsura
și He'ne în seara, când re'ntorcându-se
la casa părintească, atât de brusc a
fost respinsă. (Va urma).

vece nedealipiți, limba lor românească și legea lor creștinească.

Prin limbă și lege Românii au fost de secole tot într'un cuget și într'o simțire. Când în anul răsunător 1848, Andrei Mureșianu cântă fraților sei pe »Români din patru unghieri, uniți-vă în cuget, uniți-vă în simțire, el nu făcea decât să continue lupta pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, începută acum 250 de ani de domnia de metropolii și de cronicarii neamului românesc.

Aceasta luptă pe care, în decurs de două veacuri și jum., au dus-o fruntașii nemuritori ai românimii, astăzi o continuă Liga culturală, tot pentru limbă, tot pentru lege și tot cu același dor nemărginit al strămoșilor.

Folosindu-se de toate mijloacele ce-i oferea lumii veacului XX; de respectul legilor drepte și umane ale tuturor țărilor în cari trăiesc frații noștri români; nevoind să jignească întru nimic libera propagare a tuturor neamurilor cari locuiesc împreună cu Românii; nedorind alta decât să dea românismului de pretutindeni conștiința vie și puternică a unității române prin limbă și prin lege, Liga a lucrat dela înființarea sa și va lucra și de aci înainte cu putere din ce în ce mai crescândă, pentru atinșerea acestei străvechi finte: »Frăția română».

Secolul, care s'a sfârșit, a înscris în cartea legilor omenirii următoarele cereri și sfinte adevăruri:

»Nu se omoară o națiune;
»Nu se hotărăște soarta unui neam, fără ca mai întâi el să fie întrebare;
»Nu se schingiește un popor pacific, luminat și muncitor;
»Solidaritatea umană pune stăvilă nebiruită marilor nedreptăți».

Pentru a reaminti aceste adevăruri și a le ilustra astfel cum iubirea de neam și puterea împrejurărilor o vor inspira; pentru a strânge rîndurile celor douăsprezece milioane de Români pe terenul luminării prin limbă și prin lege; pentru a arăta Românilor că suferința, dureri și chinuri de 18 secole le dau astăzi drepturi imprescriptibile la o viață nouă și de toți respectată, — Liga își reînnoiește munca sa firească pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

O credință mai mare ca munții ne spune, că după-cum în toate marile noastre chestiuni române și în altele întinse de neam, dela Nistru până la Tisa și din Tisa până la Mare, un singur glas a fost care a răsunat cu unanimitate și cu puterea unui întreg popor, — tot așa cum Românii toți vor conlucra cu noi pentru atingerea finte supreme: desăvîrșita unitate culturală a tuturor Românilor și pregătirea neamului românesc întru întipărirea bărbătească a împrejurărilor ce viitorul va aduce.

Români!

Chemăți prin votul congresului Ligii culturale în fruntea acestui așezământ al românimii, am primit această nobilă sarcină fără șovăire și cu deplină încredere. Nu ne-am îndoit și nu ne vom îndoi nici un singur moment a închina Ligii cele mai bune ale noastre puteri, pentru ridicarea și propagarea ei. Ce minte cu adevărat luminată și ce inimă cu adevărat românească ar putea sta nepăsătoare în fața sfîrșitului pentru munca și rodirea căruia ne cheamă Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor?

Noua eră de acțiune în care intră Liga culturală ne îndeamnă să ne îndreptăm cu credință și cu dragoste către toată suflarea românească, cerend iubirea; cerend sprigul ei.

Liberă de ani de zile de orice înfrîmări politice, Liga a eșit în afirgit biruitoare deasupra tuturor greutăților, prin cari fatalmente trebuia să treacă. Astăzi toată lumea care cunoaște starea reală a lucrurilor știe, că Liga poate lua un nou și puternic avânt. Călcând peste toate pedecile trecutului, Liga a dovedit că e cu adevărat a tuturor Românilor; mai mult; ea a dovedit statornicia noastră românească când este vorba de a salva și de a pune pe temeli trainice și neclintite o mare instituțiune națională, un așezământ de ființă și propagare a căruia este legată onoarea neamului românesc.

Să nu pierdem timpul prețios al prezentului cu reeriminările trecutului; aceste învinovățiri sînt armele slăbiciunii. Energia, voința, avântul și mai presus de toate statornicia întru luminarea și întărirea națiunii sînt armele bărbăției! Să lăsam dar critica trecu-

tului, să ne strîngem frățește rîndurile și să ne privim decît înainte! Să muncim fără preget pentru pacifica dezvoltare a conștiinței naționale.

Nu ne vom gândi nici-odată la intervenții în raporturile politice ale altor state, dar' nu vom tăcea și nici nu vom înăbuși glasul inimii și al sîngelui nostru când milioane de frați de-ai noștri sînt amenințați cu desființarea națională. Căci ori-cine se atinge cu dușmănie de limba și de naționalitatea unei părți a neamului românesc, atacă însuși caracterul nostru de națiune, una și nedespărțită în ordinea etnică și intelectuală.

Față de asemenea atacuri Liga va lupta cu cumpăt, dar' și cu neînfrîntă energie pe toate căile și cu toate mijloacele admise de justiția immanentă care cărmuiește soarta Românilor.

Români!

Pentru această muncă și pentru această luptă, Liga vă cheamă cald și frățește întru ajutorul ei.

Veniți cu toții sub drapelul acestui naționalism înalt și sincer!

Veniți cu mic cu mare întru acest templu al durerii și al nădejdei, pentru-ca din el să plece apoi în toate unghiurile românismului, prin gurile a sute și mii de apostoli, cuvîntul de binevestitor al înălțării și al redeșteptării naționale! Dumnezeu să fie cu neamul românesc!

București, Iunie, 1902.

Membrii comitetului central executiv: Petre Grădianu, Dr. G. Popovici, Em. Anonescu, general N. Balaban, Toma Dobrescu, A. D. Florescu, C. Ionescu-Gion, Aurel C. Popovici, M. Vlădescu. Censuri: Gr. Balota, Ulpian Hodoc, C. Tălășescu.

Noua confiscare.

Confiscarea cărții »Dar de Paști pentru cetățorii »Foi Poporului» s'a făcut la ordinul procurorului Dr. Ciprius Károly din Cluj. În biografia lui Buteanu, de dl Victor Lazăr, sînt înscrise câteva pasaje, cari, vezi Doamne, ar fi agitative.

Ordinul de confiscare.

Ordinul de confiscare ce s'a înmănat directorului institutului nostru este în traducere de următorul cuprins:

Dela judele de instrucție al tribunalului regesc din Sibiu.

Nr. 2689 - 1902.

DECIS.

În cauza de urmărire contra lui Victor Lazăr, învinuit cu delict de agitație, judele de instrucție dela tribunalul regesc din Sibiu, la propunerea procuraturii regesci din Cluj, ordonă confiscarea tuturor exemplarelor din broșura »Dar de Paști pentru cetățorii »Foi Poporului», aflate în posesiunea societății pe acțiuni »Tipografia», cum și cele aflate ori-unde și la ori-cine. Asemenea dispune și confiscarea aparatului pentru multiplicarea acestor scrieri.

Motive:

Procuratura reg. din Cluj a făcut arătare în contra tipăriturii amintite și a dispus sechestrarea ei pentru conținutul ei punibil și după-ce aceasta tipăritură a servit la comiterea de faptă punibilă procuratura cu considerație la dispoziția §-lui 61 al codicelui penal și în sensul §-ilor 169, 567 și 98 ai procedurii penale — a trebuit să ordoneze sechestrarea tipăriturii precum și a multiplicatorului ei.

Sibiu, 27 Iunie 1902.

Gödrö Sándor,
jude de instrucție.

Ioan Buteanu.

Despre nemuritorul nostru Ioan Buteanu se găsește în cartea: »Mormintele marilor noștri băbăși dela 1848-9», de Silvestru Moldovan, următoarea schiță marcantă:

Se spune, că multă vreme după 1848, când mergeau la țeară, pe valea Crișului-Alb, Moșii ciubărari, se opreau lângă podul dintre Iosăgel și Gurahont și se închinau cu respect.

Da, generația dela 1848 știe, că acest loc e sfînt, sfîntit prin moartea de martir al unuia din cei mai bravi fii, ce l-a avut poporul românesc.

Aici a fost spînzurat mișelește, la 23 Mai 1849 prefectul Zarandului, Ioan Buteanu.

Buteanu... în fața mormîntului său cuprinși sfîntim de o sfîșietoare durere, căci mari nădejdi s'au îngropat sub glie lui. Simțul său național învîpăiat, curagiu-și neînfrînt, spiritul său

luminat căte neperitoare servicii n'ar fi adus mult cercatului său neam, dacă mormîntul rece nu și se deschidea atât de timpuriu...

Te-ai născut din familie nobilă și nobil ai fost la suflet în viața ta pămîntească. N'ai avut cine să-ți desvolte simțul românesc, dar' și-ai desvoltat tu însuși, încă de băiat, în școală mîndru fiind de originea străvechi ale neamului tău. Pentru acest simț, sau pentru »boala românismului», cum îl numia muma-ta vitregă, Unguroaică de neam, ai venit în conflict cu familia ta, a trebuit să mergi în Croația, dar' și acolo ai păstrat cu sfîntenie în inima ta iubirea pentru națiune...

Intors acasă, ca omul legii, ai început în munți, încă înainte de 1848, lupta pentru drepturile naționale și frumoase succese ai avut, ear' la 1848 stilp puternic al luptelor naționale ai fost... Dar jertfa ai căzut perfidiei și din liniștea sepulchrală auzim cum ne șoptești:

— Români, nu vă încredeți nici-când în dușmani!

Este cunoscută moartea tragică a lui Buteanu. Luat în captivitate în Abrud, Hatvani, după a doua înfrîngere în munți, l-a spînzurat la Iosăgel, lângă podul Crișului. Aici a odihnit el până la 1869. În acest an osîmintele i-au fost transportate în cimiterul din Gurahont, unde i-s'a ridicat o modestă cruce de piatră, din partea Românilor din comitatul Aradului, la inițiativa lui Dionisie Păscuț.

Sfînșirea petrei dela mormînt s'a făcut cu o măreață solemnitate, fiind de față soții de arme ai lui Buteanu, Iancu, Axente, Balint și o multime mare de popor, și pontificînd protopopul Balint.

Inceputul solemnității s'a vestit prin 50 de salve de treasuri — așa raportează un martor ocular — alte 25 salve s'au dat la sfînșirea osîmintelor, câte 25 la cetirea Apostolului și a Evangheliei, și 50 de salve s'au dat la sîrutară cea de pe urmă, la astrucarea osîmintelor.

Momentul înălțător al festivității și totodată cel mai pîtrunzător a fost la sfîrșit, când cei adunați înconjură pe Iancu și beură cu toți în memoria lui Buteanu.

Crucea, înaltă de 1 m. 65 cm., are următoarea inscripție:

Aici sînt
osîmintele
fericitelui

Ioan Buteanu

martirul națiunii
române, ucis
perfidamente
în anul 1849
Iunie 20*)

Pus în 1869, Sept. 20.

Rasele Ungariei.

De când statistica maghiară cu arta de a crea Maghiari se încearcă a vesteji minunile lui Deucalion din mitologie, de atunci această statistică a devenit o poveste, care n'are pretenții să fie crezută, dar' are meritul de a fi o isoditură posibilă. Statisticienii chemați și nechemați deși grupează datele aceleia în mod tendențios spre a scoate la iveală baremi în conturi vage un stat unitar maghiar, cifrele nu cadrează; căci afară de Jidovii speculanți și afară de esproprietățile făcute pe teritorii rutean, maghiarimea tot nu mai sporește. Națiunea singur alcătuitoare de stat apare în minoritate față de naționalități și Ungaria se reprezintă ca un stat poliglot. Naționalitățile de o mie de ani apără patria alături de Maghiarii, totuși sînt declarate de dușmane patriei, 22 milioane de jugh, din pîmîntul patriei sînt lucrate și cultivate prin brațele naționalităților, tot după statistica lor, totuși sînt considerate de străine, și s'numite de »rane pe corpul patriei». Și pentru-ce? Pentru o singură greșală comisă, de Dumnezeu sfînt, că nu le-a creat de Maghiari. Ce absurditate, a pretinde dela străini și dușmani mai mare patriotism, decît cum au ei înșiși. De când sdrorbitorul naționalităților C. Tisza se odihnește în sinul lui Avram, alt bărbat providențial al patriei baronul Bánffy a luat asupra sa rolul a repara greșala comisă de Dumnezeu, și din castelul său din Buda strigă către marele împărat și fraseolog Wilhelm, că el, adică Bánffy, se învoiește să împăratul să germanizeze Polonii, numai ca în schimb Wilhelm să le dea pe mîna lor pe Sași din Ardeal și pe Șvabii

*) Datul de 20 Iunie de pe monument e greșit; datul corect al morții 23 Maiu.

din Bănat. Și lucru ar merge strună, dacă Germanii n'ar turna nișcă apă în poculul cu vin al Maghiarilor, cu care au ciocnit anferți cu împăratul Wilhelm în Buda, și de nu le-ar pune acestora verde prin președintele scoției berlineze Fritz Bley al »Alldeut. Verband», că Maghiarii n'au drept a împiedeca pe naționalități în dezvoltarea lor etnică; pentru-că de acolo, că limba de stat e cea maghiară, încă nu urmează, că Ungaria să fie considerată de stat național maghiar, pentru-că granițele limbei maghiare nu acoperă granițele teritoriale ale Ungariei. Și statistica »Raselor Ungariei» pe 1114 pag. cuartmare prelucrată de Balogh Pál și edată de ministrul cultelor constată acest adevăr. După datele acestei statistice: Românii se află în mase mai compacte în 2853 de sate, Slovaci în 2532, Germanii în 304 sate, Rutenii în 151, Sărbii în 149, Venzii în 147 și Croații în 137 sate, deci 6273 de sate sînt locuite cu rat de naționalități; căci aceea nici vorbă să fie, că comunele amestecate cu Maghiari să fie considerate de atari. Ce privește starea intelectuală a populațiunii în frunte se află Germanii, între cari relativ se află mai puținii analfabeți, dintre 1000 de Români 856 nu știu carte. Ungaria dar' e un stat poliglot, din care hegemonia maghiară de o mie de ani n'a fost capabilă a crea un stat național, și după datele înșirate de Balogh Pál nici altă mie de ani nu va fi în stare a o prefăce în acela.

Că dintre 1000 Maghiari 275 învață din limbile patriei, ear' dintre 1000 Nemaghiari numai 138 învață limba statului, de unde apare, că viața e mai mare măiastră decît școala, pentru-că energia siluitoare a vieții e mai puternică decît puterea disciplinară a școlii. Maghiarii acolo învață altă limbă și celelalte popoare acolo învață ungurește — unde s'au silite a o face. Pe aceste căi Maghiarii au cucerit dela Români numai 45 de sate, până atunci *horendum dictu*: Valahii au recucerit dela Maghiari 300 de sate! Aceste date necontrolate au sors din sările doar pe ministrul cultelor, sau că e numai o trăsătură giretică din partea lui Wlassics, pentru a-și motiva ordinațiunea, ca studiul religiunii să se predea în limba maghiară și băieților nemaghiari și că jumătate din orele de prelegeri de peste săptămână să se întrebuințeze pentru vorbirea, cetirea și instruirea în limba maghiară. Ori una, ori alta, dar' una din două, sau datele oficiale sînt false, sau politica culturală maghiară a îndurat un desastru fără păreche în istorie. Dacă nici aceste ordinațiuni drastice ale lui Wlassics, nu vor face tobă de carte ungurească din băieții români, atunci nici »gîndirea națională» a episcopului Báulffy de »a vorbi cu servitorii și servitoarele numai ungurește, ori pricep acestia limba maghiară ori nu» a bună-seamă nu va face. Rămîne încă, că nici paserilor să nu li-se permită a cănta arfi internaționale, ci numai »Himnului» și »Szózat-ul», altcum să se prăpădească de pe globul maghiar, ca toată viețuitoarea să simț puterea statului maghiar; căci vezi Barta Ödön așa cuvîntează în casa țării, »că în Ungaria tot piourul de apă, tot banul e de întrebuințat spre elădirea statului unitar maghiar». Nimicului nu fac atâtea reproșuri și încredințări Maghiarii ca politicii austriece, deși acela dela nime n'au învățat atîta ca dela acestia; căci toate conceptele, planurile făurite în contra Nemaghiarilor sînt decopiate dela Austria. Și precum politicii austriece nu i-a succedat a germaniza și a contopi popoarele de sub sceptrul habsburgic într'un imperiu de aceeași limbă, ei l-au trezit la o conștiință națională: astfel nici politica de maghiarizare nu va avea sorți de izbîndă față de Români. Un popor care-și iubește limba, își conservă religia, datinele și tradițiunile sale strămoșești, nu poate fi ștears din cartea vieții. Căci de cînd oăm chior și statistica criminalilor și a delincentilor, apare din ea, că Românii e moral, eată statistica lui Balogh, 60% din osîndiți sînt Maghiari. Violențele contra oficianților publici și agitațiile contra constituției sînt mai multe în ținuri locuite de Slovaci și Români; criminalitate contra moralității între Germani; omoruri între Germani; ucideri de copii între Slovaci; aborturi între Germani; vătămări grave corporale între Români; furturi, defraudări, înșelăciuni pe Alföld; aprinderi între Germani; falsificări între Ruși, alte criminalități între Slovaci. Dacă reprimim dela agitațiile politice și dela violențele contra oficianților publici, cari mai

de multe-ori sînt de natura hoțului pă-

gubaz, rămîn în contul Românului vătămările grave corporale, dar' și aceste nu sînt în contul moralității, ci mai mult temperamentului lui sînt de a se acrie, deci Românul și pe acest teren e străin de fapte mai desonestătoare.

George Șuta.

Revista esternă.

Francia.

În consiliul de ministri ținut în 27 l. c. președintele consiliului a spus spre aprobare un decret pentru închiderea imediată a tuturor institutelor fondate fără învoire administrativă de congregațiunile religioase, dela data promulgării legii asupra asociațiilor.

Președintele cabinetului francez a trimis prefectilor o circulară pentru energica aplicare a acestui decret.

Peninsula-Balcanică.

Agentul diplomatic bulgar din Constantinopol, Gheoff., a sosit la Sofia sub pretext de concediu. Se crede, că el a plecat dela postul său din motive politice și că nu se va întoarce acolo până-ce Turcia nu va da satisfacție pentru insulta adusă agenției bulgare din Serres cu smulgerea steagului și pajurei.

Guvernul bulgar formulează acum cererile sale în privința satisfacțiunii.

Din Constantinopol sosește din nou șvonul despre ridicarea chestiunii schismei dintre Bulgari și patriarhatul grecesc. Aceasta arată planul de a se desființa eparhatul bulgar.

Firmilian a fost în fine consacrat în 28 c. în mănăstirea Socolote de lângă Dedeagaci.

În Grecia se urmează, cu perhiziționarea Bulgarilor macedoneni bănuiați a face parte din comitetele macedonene.

S'a găsit la unul dintre arestați scrisori și alte acte foarte compromițătoare. Într'o scrisoare se vorbea despre arme și munițiuni de război precum și despre asvirlirea în aer a bisericilor grecești.

Știri mărunte.

Poarta a adresat o notă circulară reprezentanților sei din străinătate, în care arată drepturile sale de posesiune asupra Tripolitaniei și cere relațiuni despre atitudinea guvernelor respective în aceasta chestiune.

Din cercuri autorizate se desmînt știrile despre o alianță anglo-italiană, spunîndu-se, că ele sînt inventate.

Demisionînd ministrul din Svedia, regele a încredințat pe Bortroem cu formarea cabinetului.

Cronica xiloi.

Sibiu, 30 Iunie n. 1902

CĂLINDARUL DE ZI

al biroului de informațiune pentru străini, PIATA-MARE Nr. 14.

Marți în 1 Iulie n. 1902.

Galeria de tablouri a muzeului Baron Bruckenthal, Piața-mare nr. 10: După înștiințarea servitorului din muzeu. Întrarea 80 bani.

Muzeul de istoria naturală, strada Harteneck nr. 1: După înștiințarea intendentului casei. Întrarea 60 bani, pentru copii 20 bani.

Muzeul transilvan carpatic, strada Harteneck nr. 1: După înștiințarea custodelui (Strada Cisnădie nr. 5, et. I.). Întrarea 1 oor.

Parcul »Pe sub arini», înaintea cîldării: Concertul muzicii regim. c. și reg. de infanterie nr. 2, dela 4 și jum. ore p. m.

Incheierea anului scolar la seminarul »Andreian». Incheierea anului școlar ce s'a făcut ieri la institutul »Andreian» a decurs într'un mod de tot sîrbătorec. După sfînta liturgie elevii, corpul profesoral și un număr public s'au întrunit în sala festivă a seminarului. După sosirea I. P. S. S. dlui metropolit însoțit de archimandritul vicar Dr. I. Pogoraru, așezorii consistoriali Mateiu Voilean și Dr. Elie Cristea, corul seminarial sub conducerea profesorului de muzică I. Mateiu a cântat compoziția »Lăudați-l» o mare Dumnezeu» apoi profesorul Dr. Petru Șpan a ținut un discurs de toată frumuseța. Dr. E. Rogea citește clasificățiunile, apoi corul cântînd piesa »Rămăsun codrului» tînerul absolvent de teologie Gheorghe Tulbure ține o vorbire mișcătoare prin care își lăsa rămas bun dela institut. În urmă Excel. Sa prin o pîrîntescă vorbire de elarîndu-se de mulțumit cu prestațiunile tinerimii conduse atât de corect și cu atîta îngrijire de corpul profesoral între aceluiași la adresa Excelenței Sale public se desparte.

Dr. George Csatt, jude la tribuna- l reg. din Deva, după un serviciu de peste 42 ani a trecut cu 1 Iulie în pensune.

„ARDELEANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții.

Sediul: Orăștie (Szászváros) în casele proprii.

Fondată la anul 1885.

Capital social: 500.000 K. Fonduri: 350.000 K.

Starea depunerilor peste 2.000.000 K.

Se primesc: **Depuneri spre fructificare** dela particulari cu 5% fără anunț, cu 5½% cu anunț; ear' dela corporațiuni culturale cu 6% interese.

Darea de venit după interese o solveste institutul separat.

Depuneri și ridioări făcute prin postă se efectuează cu reîntoarcerea postei.

Direcțiunea.

117-4

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Lăsa română“, scris între altele:

Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intră adevărat în simțul la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primăria amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Kraft.**Ilustrații românești!****Cărți postale****cu
ilustrații românești**„.....toate 'a tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să 'mi socot
Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.**Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.**

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoiul	—30
Costan T., Aur, novelă	—40
Duca G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugu	1.00
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprive din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Rusu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Fabrică de casse.

Subscrișul îmi iau voie a face atenție p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi ca atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privind-le numai pe din afară se nu cufunde ca alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate dia oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserial și comune casse după înțelegere cu plăire în rata.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Alcyon.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăcel-mare Nr. 8.

81 8-26

De vânzare

sunt mai multe buți cu vin bun, în cantități mai mari și mici, pe lângă prețurile cele mai moderate.

Doritorii să se adreseze la administrațiunea „Tribunei“.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

Alexandru Sterca Șulțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“ soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu porte postal 1 coroană 20 bani.

Luptele Românilor.

Articuli istorico-politice

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate

Preț redus la 60 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Kraft.

**Cartea
Stuparilor
săteni**

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestor cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura sătească. Broșura este scrisă pe un frânt de învățător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Kraft.

Pentru tipar responsabil Ionif Marshall.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.**Biblioteca populară a „Tribunei“.**

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 ceale, tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăciul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicia. Un exemplar 16 bani.
9. Fiea a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ișmat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgeliul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legenda populară din giorul Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Nămcovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăreaga cu trei picioare. Poveste franceză de Eleanora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Compoșea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșter îndrăgeliu. Novellă de Björnsterne Björnsen. (1898). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăinului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fantasmile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnsen. Un exemplar 12 bani.
27. Vestili. Din fantasmile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Săgețitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nusea-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și peana și alene. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spăso de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Bozoni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Indului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în pătru. De Antonia Ghilic. Un exemplar 24 bani.
41. Poștii bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusălin pământul. Poveste de Nicolae Trimbiten. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Fădă. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enas Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O căntă de an. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poștii populare „Cântec bătrâneț. Din culegerile lui I. Pop Rotegănu. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărței acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Leonirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului.